

สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 Competency of PE Teachers in the 21st Century

อัสนี สะอีดี้¹, สิทธิศักดิ์ บุญหาญ², จิตรัตดา ธรรมเทศ³
Asri Saidi¹, Sittisak Boonhan², Jitratda Thamathes³

บทคัดย่อ

สมรรถนะ (competency) เป็นปัจจัยในการทำงานที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพราะสมรรถนะเป็นปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้ส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กร

การเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ด้วย เดิมการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงอ่านออกเขียนได้ (Literacy) เท่านั้น แต่สำหรับในศตวรรษที่ 21 ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การปฏิบัติและการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน

สำหรับสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 หมายถึง พฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ทักษะคิด และแรงจูงใจของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 และส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่น ประกอบด้วยสมรรถนะ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) ด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ทั้งกับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) ด้านการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัล 5) ด้านการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา และ 6) ด้านการปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง

คำสำคัญ: สมรรถนะ, ครูพลศึกษา, ศตวรรษที่ 21

¹ อาจารย์ ดร., สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

¹ Lecturer, Physical Education Program, Faculty of Education, Thailand National Sports University Yala

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

² Assist. Prof., Physical Education Program, Faculty of Education, Thailand National Sports University Yala

³ อาจารย์, สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

³ Lecturer, Physical Education Program, Faculty of Education, Thailand National Sports University Yala

Corresponding Author E-mail : asri.saidi@gmail.com

Abstract

Competency is a work factor that increases the ability of an organization to compete with others, especially to increase human resource management capability. This is because the factor can assist to improve personnel potential affecting organizational development.

21st century changes impact on the way of people's lives in the society. Consequently, the educational system needs to be improved to meet the needs of these changes. Formerly, students' literacy skills are emphasized as learning outcomes. However, the 21st century learning skills are a set of abilities that create students' learning, practicality and motivation.

Competency of PE teachers in the 21st century is the behavior integrated with knowledge, skills, characteristics, attitude and motivation. In addition, the teachers can prominently accomplish work role performance including to 6 aspects of competency; 1) academic knowledge, teaching management, sport and exercise skills, 2) student development (student-centered learning), 3) interpersonal communication with students, parents, colleagues and school principals, 4) media, information and digital literacy, 5) personal development as a PE teacher, 6) adaptation to students and the changing world.

Keywords: Competency, PE Teachers, 21st century

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ด้วย เดิมการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงอ่านออกเขียนได้ (Literacy) เท่านั้น แต่สำหรับในศตวรรษที่ 21 ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การปฏิบัติและการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน กล่าวคือ จะไม่เน้นเพียงเป็นผู้รับ (Passive Learning) อีกต่อไป แต่ผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learning) โดยมีครูเป็น “โค้ช” ที่คอยออกแบบการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลได้ ประการสำคัญ คือ ครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องไม่ตั้งตนเป็น “ผู้รู้” แต่ต้องแสวงหาความรู้ไปพร้อม ๆ กันกับผู้เรียนในขณะเดียวกัน (นพพร ชลารักษ์, 2558)

ด้วยเหตุนี้ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน มีทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 โดยทักษะที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) ที่มุ่งเน้นความรู้ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้การเรียนรู้ปัจจุบันเป็นยุคแห่งการแข่งขันทางสังคมค่อนข้างสูง ส่งผลต่อการปรับตัวให้ทัดเทียมและเท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในบริบททางสังคมในทุกมิติรอบด้าน ดังนั้น การเสริมสร้างองค์ความรู้ (Content Knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (Specific Skills) ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Expertise) และสมรรถนะของการรู้เท่าทัน (Literacy) จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน

การเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 นับเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกอันเกิดจากความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสารสนเทศ สิ่งดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โลกอยู่ในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน ซึ่งก่อให้เกิดทั้งโอกาสการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก การพัฒนาด้านการศึกษาจึงสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ในอนาคต

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วไปตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้จำนวน 8 กลุ่มสาระ โดยวิชาพลศึกษาซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา นับเป็นวิชาสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนั้นในการสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องการบุคคลที่มีความสามารถเฉพาะทางมาจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตรงตามหลักการและปรัชญาพลศึกษา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาครูพลศึกษาให้พร้อมเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นี้

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า เมื่อสถานการณ์โลกเปลี่ยน ครูผู้สอนทุกคนก็จะต้องปรับตัวให้ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งครูพลศึกษาก็เช่นเดียวกันที่จะต้องพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

ตามข้อเสนอการยกระดับคุณภาพครูในศตวรรษที่ 21 (ประเวศ วะสี, 2557) เพื่อพัฒนาครูให้เป็นครูที่มีคุณภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุนแนวทางดังกล่าว เนื่องจากหากต้องการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพในเรื่องใด ครูผู้สอนจะต้องได้รับการพัฒนาหรือมีความสามารถในเรื่องนั้นก่อน กล่าวคือ หากอยากให้นักเรียนมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ครูซึ่งเป็นผู้สอนก็จำเป็นต้องมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 นั้นก่อนด้วย

อีกทั้งได้มีนักวิชาการกล่าวถึงแนวคิดครูยุคใหม่ ที่ครูจะต้องปรับตัวและเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับยุคสมัย ดังเช่น พัชราภา ตันติชูเวช (2560) กล่าวถึงครูในยุคสมัยของคนเจนเอเรชั่นแอลฟา (บุคคลที่เกิดในปี ค.ศ. 2010 - 2025) ควรมีลักษณะเป็น Smart teacher หรือครูที่มีคุณลักษณะ Smart คือครูที่มีคุณลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) S คือ Supporter and Encourager หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการเสริมแรงระหว่างการจัดการเรียนการสอนของครู ทั้งนี้เพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เจนเอเรชั่นแอลฟาซึ่งเป็นเจนเอเรชั่นที่เติบโตมาโดยเปรียบเสมือนมีเทคโนโลยีอยู่ในรหัสพันธุกรรม สามารถค้นคว้าแหล่งการเรียนรู้ในอากาศ (cloud) ได้ด้วยตนเองทุกที่ทุกเวลา ดังนั้น การเรียนรู้เจนเอเรชั่นแอลฟาจึงเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ไม่จำกัดแต่เพียงในชั้นเรียน ครูในยุคเจนเอเรชั่นแอลฟาจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอน (teacher) เน้นการบรรยายจากครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-center) และผู้เรียนทำหน้าที่ติดตามคำบอกเปลี่ยนเป็นผู้เรียนที่เป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง (self-directed learner) ผ่านการสนับสนุนข้อมูล ชี้แนะความถูกต้องเหมาะสมของข้อมูลของครู (Supporter and Encourager) และเสริมแรงการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

2) M คือ Mastery learning หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้จริงในสิ่งที่เรียน อันเนื่องมาจากความรู้ในยุคเจเนอเรชันแอลฟามีจำนวนมาก (big data) ในโลกออนไลน์ ความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูลจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้ในยุคเจเนอเรชันแอลฟา การรู้จริงในสิ่งที่เรียนไม่เพียงแต่จะหมายถึงความรู้จริงในเชิงวิชาการเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการรู้จริงในสิ่งที่จำเป็นต้องรู้และทักษะที่พึงมีในการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 หรือยุคสมัยของเจเนอเรชันแอลฟา

3) A คือ Adaptability หมายถึง การปรับตัวของครูให้สอดคล้องกับผู้เรียนในยุคสมัยเจเนอเรชันแอลฟา ซึ่งความรู้บน cloud เป็นหัวใจของการศึกษายุคใหม่ เมื่อผู้เรียนต้องการข้อมูลใด ๆ ก็สามารถสอยความรู้ลงมาอย่างง่ายดายผ่านสมาร์ตโฟนที่มีอยู่ คลังทางปัญญาเกิดขึ้นผ่านเทคโนโลยีผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ และกระบวนการเรียนรู้หรือค้นคว้าหาความรู้มีความสำคัญกว่าหลักสูตร ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็นเหมือนข้อกำหนดที่แน่นอน ในขณะที่ความรู้ปัจจุบันสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วและตลอดเวลา

4) R คือ Readiness for global change หมายถึง การเตรียมความพร้อมของครูสำหรับบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงทั้งในด้านของผู้เรียนที่เป็นผู้เรียนในยุคของเจเนอเรชันแอลฟา ด้านรูปแบบการสอน และหลักสูตรควรเปลี่ยนเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรม หรือผลิตภาพใหม่ หรือ Education 4.0 ตามที่กล่าวข้างต้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของระบบเศรษฐกิจและตลาดแรงงานของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 ที่กำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ

5) T คือ Technology literacy skills หมายถึง ทักษะการรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัล โดยครูควรใช้ประโยชน์จากความเจริญรุดหน้าของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในยุคเจเนอเรชันแอลฟาเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนการสอน อาทิ ออกแบบและวางแผนการจัดการเรียนการสอน กระตุ้นความสนใจในระหว่างการเรียนการสอนของผู้เรียนเจเนอเรชันแอลฟาด้วยเทคนิคการสอนที่มีเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหลัก รวมถึงใช้เทคโนโลยีในเรื่องของการวัดและประเมินผลแบบออนไลน์

อีกทั้ง ฅนอมพร เลหาจรัสแสง (2560) ยังได้กล่าวถึงสมรรถนะ C-Teacher ของครูยุคใหม่ ได้แก่

Content: ผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี เพราะหากผู้สอนไม่เชี่ยวชาญในเรื่องที่สอนหรือถ่ายทอด ก็ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมาย

Computer (ICT) Integration: ผู้สอนต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียน ยิ่งถ้าได้ผ่านการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพจะยิ่งช่วยส่งเสริมทักษะที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

Constructionist: ผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้เองจากการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ได้รับ และได้จากการลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ โดยครูสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้และสร้างสรรค์ชิ้นงานต่าง ๆ ผ่านการประยุกต์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากในชั้นเรียนและจากการศึกษาด้วยตนเอง

Connectivity: ผู้สอนต้องสามารถจัดกิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้สอนในสถานศึกษาเดียวกันหรือต่างสถานศึกษา รวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษากับชุมชนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เป็นประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน

Collaboration: ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสารสนเทศระหว่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะอาชีพและทักษะชีวิต

Communication: ผู้สอนมีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ การนำเสนอสื่อ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมนำไปสู่ความเข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

Creativity: ผู้สอนในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย แปลกใหม่จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้สอนต้องเป็นมากกว่าผู้ถ่ายทอดความรู้โดยตรงเพียงอย่างเดียว

Caring: ผู้สอนต้องมีเมตตาจิตต่อผู้เรียน ต้องแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใยอย่างจริงใจต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อใจส่งผลต่อการจัดสภาพการเรียนรู้ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่ผู้เรียนจะมีความสุขในการเรียนรู้และจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด

นอกจากแนวคิดจากนักวิชาการทั้งสองท่านที่ได้กล่าวถึง นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ.2562 ได้กำหนดเป็นนโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษา โดยยึดกรอบการปฏิรูปการศึกษา ที่มุ่งให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีจุดเน้นการจัดการศึกษาที่สำคัญ นั่นก็คือ การจัดการเรียนรู้ Digital และใช้ Digital เป็นเครื่องมือการเรียนรู้

จากแนวคิดของครูยุคใหม่ที่ได้กล่าวมาข้างต้น พบว่า สมรรถนะที่นักวิชาการทั้งสองท่าน เห็นว่าเป็นสมรรถนะที่มีความจำเป็นของครูในยุคศตวรรษที่ 21 นี้ ซึ่งครูจะต้องมีความรู้ความสามารถในด้านการใช้เทคโนโลยีมาประกอบการเรียนการสอน สอดคล้องกับภาสกร เรืองรอง และคณะ (2557) ได้ศึกษาเทคโนโลยีการศึกษากับครูไทยในศตวรรษที่ 21 พบว่า ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เท่าทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงและต้องพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามามีบทบาทอย่างมากในวงการศึกษารวมทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้สามารถชี้แนะและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลา ยิ่งไปกว่านั้น ครูไทยในอนาคตยังต้องมีความรู้จริงในเรื่องที่สอน มีเทคนิควิธีการให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งสามารถจัดกิจกรรมเชื่อมโยงความรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก ฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นทีม เป็นนักร้องแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และแสดงออกซึ่งความรักและความห่วงใยต่อนักเรียน ทั้งนี้กระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวจะสัมฤทธิ์ผลได้ ถ้าทุกภาคส่วนช่วยกันหาทางลดปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการพัฒนาครู ซึ่งแนวทางและความเป็นไปได้ในการพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 นั้น ต้องดำเนินการทั้งด้านนโยบายและด้านการพัฒนาตนเองของครูควบคู่กันไป จึงจะทำให้ครูเป็นครูยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง

สมรรถนะครูพลศึกษา

ในปัจจุบันได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษาและได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จำเป็นของสมรรถนะครูพลศึกษาไว้มากมาย ดังนี้

เอมอชมา วัฒนบุรานนท์ (2550) กล่าวว่า มาตรฐานวิชาชีพครูสุขศึกษาและพลศึกษาเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามปรัชญาและแนวคิดหลักทั่วไป ครูสุขศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในการจัดสิ่งแวดล้อมทางสุขภาพในโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษา ส่วนครูพลศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดการกิจกรรมนันทนาการและการจัดการกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษและควรมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ซึ่งมาตรฐานด้านผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามรายละเอียดดังนี้

วาสนา คุณาภสิทธิ (2543) ได้กล่าวถึง สมรรถนะเฉพาะครูพลศึกษาไว้ ดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมุ่งเน้นการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาสุขภาพองค์รวม (Holistic Health) ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณไปพร้อมกัน โดยให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาอย่างหลากหลายทั้งของไทยและของสากล ตามความถนัดและความสนใจ เกิดการพัฒนาทักษะกลไกได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา และหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขัน และได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม รู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย รู้จักความสามารถของตนเอง และรักการออกกำลังกาย โดยการบูรณาการสาระ (Strands) และมาตรฐาน (Standards) จากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และหรือบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ตลอดจนการนำไปจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาสุขภาพผู้เรียน เพื่อการเติมเต็มให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

2) การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูพลศึกษา การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูพลศึกษา หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างของการรักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา การมีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา การมีน้ำใจนักกีฬา การมีจิตวิญญาณในการแข่งขัน ซินชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา และการปฏิบัติกิจกรรมสุขภาพเป็นประจำสม่ำเสมอ

ในส่วนของสมรรถนะครูพลศึกษาของต่างประเทศ ก็มีองค์กรครูพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา (PEteacherEDU.org) ได้กล่าวถึง ความรู้จำเป็นสำหรับครูพลศึกษามีอาชีพ มีดังนี้ 1. พัฒนาการทักษะการเคลื่อนไหว (Motor skills development) 2. สรีรวิทยาการออกกำลังกาย (physiology of exercises) 3. นันทนาการการกีฬา (Recreational sports) 4. พลศึกษาประยุกต์ (Applied physical education) 5. กิจกรรมทางกายประยุกต์(Physically adapted activities) 6. โภชนาการ (Nutrition) 7. วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (Kinesiology) 8. การปฐมพยาบาล (First aid/CPR) 9.การป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา (Injury prevention) 10. วิธีวิทยาการสอนพลศึกษา (Physical education teaching methods) 11. การจัดการและการบริหารพลศึกษา (Physical education organizations and administration) 12. จิตวิทยาการสอนพลศึกษา (Psychology of PE)

นอกจากนี้ American Association for Health Education Teacher Preparation Standards (2008) ได้ศึกษาและกำหนดมาตรฐานสมรรถนะของครูสุขศึกษาและพลศึกษาไว้ ดังนี้ 1) ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และทฤษฎี (Scientific and Theoretical Knowledge) 2) ความรู้และการประยุกต์ใช้ (Knowledge and Application) 3) การวางแผนและการดำเนินการ (Planning and Implementation) 4) การสอนและการจัดการชั้นเรียน (Instructional Delivery and Management) 5) ผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Impact on Student Learning) 6) ความเป็นมืออาชีพในวิชาชีพ (Professionalism) 7) ความสามารถในการจัดการระเบียบวินัย (Disciplinary Literacy)

สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

สำหรับสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 อัสนี สะอิตี (2562) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ห้องประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ร่วมกับองค์ประกอบของสมรรถนะครูพลศึกษา และสังเคราะห์ออกมาเป็นสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประกอบด้วย 6 องค์ประกอบดังนี้

1) ด้านความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน และทักษะทางการกีฬา ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา รวมถึงเนื้อหาความรู้ด้านพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างมีเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนและจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผล ประเมินผล และสามารถออกข้อสอบและปรับปรุงแบบทดสอบ รวมทั้งนำมาใช้งานได้จริง เหมาะสมกับทุกระดับชั้นของผู้เรียน โดยการวัดผลต้องมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้และสามารถนำผลที่ได้จากการวัดผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังต้องมีความรอบรู้ในเรื่องทักษะกีฬา ทั้งในเรื่องความรู้กฎกติกา การปฏิบัติทักษะ และสามารถจัดการแข่งขันได้ อีกทั้งความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย

2) ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องรู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างมีเหตุผล มีการพัฒนาตัวเองให้มีความรอบรู้ทั้งในเรื่องที่จะสอนนักเรียนด้วยการศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลา เรื่องเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพจากการติดตามเข้าร่วมประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเมื่อมีโอกาสหรือ มีความรอบรู้ในเรื่องอื่น ๆ ที่จะประโยชน์ต่อวิชาชีพของตน มีการพัฒนาในด้านเทคนิควิธีคือ มีความรู้ในด้านการจัดการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ การจัดการกิจกรรมการบริการนักเรียน และมีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะกับเจตคติ คือ การพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม หรือลักษณะครูที่ดี มีเจตคติที่ดีกับนักเรียน และรักในการออกกำลังกายสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีในการดูแลสุขภาพให้กับนักเรียนได้

3) ด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ ทั้งกับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ทั้งกับนักเรียนที่สามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้ กับผู้ปกครองที่สามารถเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวนักเรียน กับเพื่อนครูที่จะช่วยกันทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน และกับผู้บริหารที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ ซึ่งทั้งหมดที่ได้กล่าวมาครูพลศึกษาจะต้องอาศัยทักษะการสื่อสารที่ดี เพื่อช่วยให้การทำงานร่วมกับผู้คนดังกล่าวเป็นไปด้วยดีและมีคุณภาพ

4) ด้านการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องรู้จักการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในการสืบค้นความรู้ใหม่ รวบรวมความรู้ที่สุจริตตามขั้นตอนในการใช้ทักษะการคิดแบบมีวิจารณญาณ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนได้ โดยครูพลศึกษาจะต้องมีสมรรถนะในการใช้สื่อต่าง ๆ รวมถึงการวิเคราะห์และเข้าใจในรูปแบบของสื่อและเทคนิคต่าง ๆ ที่สื่อใช้ในการสร้างผลกระทบต่อผู้รับสื่อและความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ประเมิน และสร้างสื่อในหลากหลายรูปแบบได้ มีสมรรถนะในการประเมิน เลือกใช้และสื่อสารข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายรูปแบบ และรวมถึงความเข้าใจข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในความหมายเชิงจริยธรรม และมีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องมือสื่อสาร เครือข่ายต่าง ๆ เพื่อค้นหาข้อมูล ประมวลผล และสร้างสรรค์ข้อมูลได้หลากหลายรูปแบบ

5) ด้านการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ กล่าวคือ สามารถจัดกิจกรรมโดยวิธีต่าง ๆ อย่างหลากหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ใช้เทคนิควิธีสอนวิธีการเรียนรู้รูปแบบการสอนหรือกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายตามความเหมาะสมของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ค้นคว้าศึกษาทดลอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง ปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก และสามารถประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงได้

6) ด้านการปรับตัวให้เข้ากับนักเรียน และยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องรู้จักยอมรับถึงความแตกต่างของเด็กยุคก่อนศตวรรษที่ 21 กับเด็กในยุคศตวรรษที่ 21 สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเกิดมาพร้อมกับการมีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ รวมไปถึงอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้เรียนในยุคนี้มักให้ความสนใจกับการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย หรือจากชุมชนครอบครัวหรือผ่านทางออนไลน์ มากกว่าครูผู้สอนในชั้นเรียน นอกจากนี้ท่ามกลางโลกที่เปลี่ยนแปลงและมีความท้าทายตลอดเวลา ครูพลศึกษาจะต้องทำหน้าที่เป็นผูสนับสนุนช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาตนเองให้ได้เต็มศักยภาพ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพราะ เทคโนโลยีในทุกวันนี้มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วและล้ำสมัย ผู้คนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ตลอดเวลา ดังนั้นครูต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยี และคอยแนะนำแนวทางการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับผู้เรียนอย่างเข้าใจ และพร้อมที่จะทุ่มเทวิชาความรู้ ด้วยวิธีการสมัยใหม่ตามธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง

นอกเหนือจากสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ได้กล่าวมา ในช่วงศตวรรษที่ 21 นี้ ได้มีงานวิจัยและบทความทางด้านวิชาการเกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษาและความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Literacy) เพิ่มขึ้นอย่างแพร่หลาย ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ และทบทวนวรรณกรรมนั้นพบว่า ปัจจัยหลักที่เป็นหลักในการพัฒนาการเคลื่อนไหว แบ่งเป็น 3 ประการ ดังนี้ 1. ความคิดรวบยอด หรือ Concept เกี่ยวกับความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายและ บทบาทของพลศึกษาในการกระตุ้นการพัฒนา

ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย 2. บทบาทในการพัฒนาของกีฬา รูปแบบ และ การพัฒนาเกี่ยวกับความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย 3. วิธีการ รูปแบบในการประเมินความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย ที่สามารถต่อยอดไปสู่การเล่นกีฬา การค้นหาพรสวรรค์ทางด้านกีฬา (Suzanne Lundvall, 2003)

กล่าวโดยสรุป ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 นอกเหนือจากจะต้องมีความรู้ความสามารถทางศาสตร์พลศึกษาแล้ว วิธีการสอนของครูพลศึกษาจะต้องปรับเปลี่ยนไปสู่การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังต้องมีทักษะในเรื่องการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู รวมถึงผู้บริหาร นอกจากนี้ครูพลศึกษาจะต้องไม่หยุดนิ่งในการพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ที่ทันสมัย สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย และครูพลศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถในด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการเรียนการสอนในยุคศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับจุดเน้นในการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ.2562 ที่เน้นการจัดการเรียนรู้ Digital และใช้ Digital เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ในการศึกษาเกือบทุกระดับชั้น นอกจากนี้ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 จะต้องรู้หลักการและมีความสามารถที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Literacy)

บทสรุป

การจัดการการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูต้องมีคุณสมบัติมากกว่าการเป็นผู้ที่ทำหน้าที่สอน (Instructor) ครูต้องมีลักษณะของผู้ที่สามารถชี้แนะการเรียนรู้ (Learning Coaching) และสามารถทำหน้าที่เป็นผู้นำนักเรียนท่องเที่ยวไปสู่อะไรก็ได้ (Learning Travel Agent) ซึ่งบทบาทของครูจากยุคสมัยก่อนจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อก้าวสู่ยุคแห่งศตวรรษที่ 21 เนื่องจากครูในโลกยุคใหม่ต้องมีความรอบรู้มากกว่าการเป็นผู้ดูแลรายวิชาที่สอนเท่านั้น แต่ครูมีบทบาทของการเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียน เสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน ส่งเสริมกระบวนการคิด การแก้ไขปัญหา และการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง นอกจากนี้สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับดังกล่าว ได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาทของครูครั้งสำคัญ จากเดิมที่ครูเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งในปัจจุบันก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงข้อมูลความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ครูจึงไม่ใช่ผู้รู้ของผู้เรียนอีกต่อไป ครูจึงต้องเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอน (teacher) มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (facilitator) โดยเน้นให้ผู้เรียนมีวิถีหาความรู้ในโลกแห่งความรู้อันมากมายมหาศาลที่ไม่อาจเรียนรู้ได้หมด

การที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นการเร่งด่วนเช่นเดียวกัน การพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 ให้มีทักษะความรู้ความสามารถในการสอนนักเรียนผ่านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา ครูจะต้องเป็นผู้ออกแบบการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างแท้จริง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (เจริญ ภูวิจิตร, 2560) ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนพลศึกษาในปัจจุบันสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ ครูพลศึกษาในปัจจุบันจะต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ให้ครบทุกด้าน ดังที่ได้กล่าวไว้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. สืบค้นจาก https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=53359&Key=news_act
- เจริญ ภูวิจิตร. (2560). การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. สืบค้นจาก http://www.nidtep.go.th/webnidtep2015/files/170560_Teachers%20Development21
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (ม.ป.ป.). การเรียนรู้ในยุคสมัยหน้า: ตอนรูปแบบและทฤษฎี การเรียนรู้อนาคต. สืบค้นจาก <http://thanompo.edu.cmu.ac.th>
- นวพร ชลารักษ์. (2558). บทบาทของครูกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น, 9(1), 64-71.
- ประเวศ วะสี. (2557). อกวิวัฒน์การเรียนรู้...สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท มาตา จำกัด
- พัชราภา ตันติชูเวช. (2560). เจเนอเรชันแอลฟา : เจเนอเรชันใหม่ในสังคมไทยศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภาสกร เรืองรอง และคณะ. (2557). เทคโนโลยีการศึกษากับครูไทยในศตวรรษที่ 21. วารสารครูไทยปัญญา ภาวิวัฒน์, 3(ฉบับพิเศษ), 195-207
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2543). สมรรถนะเฉพาะวิชาชีพ ครูสุขศึกษาและพลศึกษา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ, 32 (2), 21-27.
- อัสรี สะอิดี. (2562). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ. คุรุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะคุรุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์. (2550). มาตรฐานวิชาชีพครูสุขศึกษาและพลศึกษา. วารสารคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 35(4), 57-63.
- American Association for Health Education Teacher Preparation Standards. (2008). *National Standards for Initial Physical Education Teacher Education*. Retrieved from <https://www.shapeamerica.org//accreditation/upload/2008-National-Initial-Physical-Education-Teacher-Education-Standards-Edited-1-5-12.pdf>

PEteacherEDU.org. (2019). *Becoming a PE Teacher through a Traditional Teacher Preparation Program*. Retrieved from https://www.peteacheredu.org/?fbclid=IwAR1nlc1JBgNTuyRPsR_FEfINRbTPYUBnzc5pDlq_1aXXIeK5_sSux3I8tnY

Suzanne Lundvall. (2003). Physical literacy in the field of physical education – A challenge and a possibility. *Journal of Sport and Health Science*, 4(2), 113-118.

การอ้างอิงบทความ

อัสนี สะอืด , สิทธิศักดิ์ บุญหาญ , จิตรัตดา ธรรมเทศ. (2562). สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21.

e-Journal of Education Studies, Burapha University, 1(4), 14-24. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/212922>